

care ne-au învățat să avem încredere totală în acest plan”.

Mă adresez tuturor celor care suferă, tuturor celor care jelesc, tuturor celor au parte acum sau care urmează să aibă parte de încercări și greutăți în această viață. Mesajul meu este pentru toți cei îngrijorați, temători sau discorajați. Mesajul meu nu este altceva decât un ecou, un memento al sfatului alinător constant dat de un Tată iubitor copiilor Săi încă de la începutul lumii.

„Aduceți-vă aminte, aduceți-vă aminte că pe stâncă Mântuitorului nostru, care este Hristos, Fiul lui Dumnezeu, trebuie să vă clădiți voi temelia voastră ca, atunci când diavolul își va trimite vânturile lui puternice, da, săgețile lui în vârtejuri, da, atunci când ploaia lui cu pietre și furtuna lui puternică vă va lovi, aceasta să nu aibă nicio putere asupra voastră ca să vă târască către adâncul nefericirii și al suferinței fără de sfârșit, datorită stâncii pe care voi sunteți zidiți, care este o temelie sigură, o temelie pe care dacă oamenii zidesc, ei nu pot să cadă”.⁷

Eu mărturisesc despre El, că El a biruit lumea, că El nu ne va uita și nu ne va abandona niciodată pentru că El ne-a împărțit pe palmele mâinilor Sale⁸. Eu mărturisesc că cei care țin poruncile Sale vor crește în credință și în nădejde. Ei vor primi tăria de a birui toate încercările vieții. Ei vor avea parte de o pace care întrece orice pricepere.⁹ În numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Sarah DeArmon Rich, în Carol Cornwall Madsen, *Journey to Zion: Voices from the Mormon Trail* (1997), p. 173-174; redactare modernizată.
2. Moroni 7:40-42.
3. Vezi Apocalipsa 7:14-17.
4. Vezi Iacov 2:19.
5. Ghidul pentru scripturi, „Credință”.
6. „Veniți voi sfinți”, *Immuri*, nr. 23.
7. Helaman 5:12.
8. 1 Nefi 21:16.
9. Filipeni 4:7.

Vârstnicul M. Russel Ballard,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Mame și fiice

Este esențial în aceste zile din urmă – chiar critic – ca părinții și copiii să asculte și să învețe unii de la alții.

Dragi frați și surori, cu șase luni în urmă, la conferința generală, în sesiunea preoției, m-am adresat taților și fiilor. Așa cum probabil vă așteptați, cele 5 fiice ale mele, cele 24 de nepoate și un număr chiar mai mare de strănepoate mi-au cerut să le acord aceeași atenție. Așa încât, astăzi, mă voi adresa, în primul rând, mamelor și fiicelor din Biserică.

Draga mea soție, Barbara, a avut o influență eternă importantă asupra fiicelor și nepoatelor noastre – iar ele, la rândul lor, asupra ei. Mamele și fiicele joacă un rol important ajutându-se unele pe altele să exploreze infinitele lor posibilități, în ciuda influențelor ce subminează, într-o lume în care calitatea de femeie și cea de mamă sunt coperite și manipulate.

Aproape cu un secol în urmă, adresându-se femeilor din Biserică, președintele Joseph F. Smith a spus: „Nu vă lăsați conduse de femeile lumii, voi trebuie... să conduceți femeile lumii în tot ceea ce este merituos, tot ce este asemănător lui Dumnezeu, tot ce este înălțător și... purificator pentru copiii oamenilor” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], p.184)).

Dragi surori, noi, frații voștri, nu putem face ceea ce dumneavoastră ați fost desemnate în mod divin să faceți, înainte de întemeierea lumii. Putem

încerca, dar nu putem nici măcar spera să copiem darurile voastre unice. Nu există nimic atât de personal, în această lume, precum grija de mamă, sau ceva care să schimbe viața atât de mult ca influența unei femei neprihănite.

Înțeleg că unele dintre voi, tinerele fete, nu aveți mame cu care să puteți discuta aceste probleme. Și multe dintre dumneavoastră, femeile, nu aveți, în prezent, fiice. Dar deoarece *toate* femeile au prin natura divină atât talentul înăscut, cât și calitatea de mamă, cea mai mare parte din ceea ce voi spune se aplică în mod egal mamelor, mătușilor, surorilor, mamelor vitrege, soacrelor, conducătoarelor și altor mentori care, uneori, joacă un rol similar în aceste relații semnificative mamă-fiică.

Dragi tinere fete, mamele voastre vă adoră. Ele văd în voi promisiunea generației viitoare. Tot ceea ce voi îndepliniți, fiecare provocare pe care o depășiți, le aduce mare bucurie. Și la fel, îngrijorările și durerile *voastre* sunt îngrijorările și durerile *lor*.

Astăzi, doresc să vă dau vouă, tinerelor fete, unele sugestii despre cum să profitați pe deplin de relația cu mamele voastre. Iar apoi, am câteva gânduri de împărțit cu mamele, despre modul în care pot să-și mărească influența asupra fiicelor lor precum și asupra altor membri ai familiilor lor.

Din nefericire, este mult prea ușor

de ilustrat confuzia și denaturarea calității de femeie în societatea contemporană. Femei lipsite de modestie, imorale, necumpătate, aglomerează posturile de radio și canalele de televiziune, monopolizează revistele și apar pe ecranele cinematografelor – în același timp fiind sărbătorite de lume. Apostolul Pavel a vorbit în mod profetic despre „vremurile grele” care vor veni în zilele din urmă și s-a referit în special la ceva ce i se părea foarte periculos: „Femeile ușuratețe îngreuiate de păcate și frământate de felurite poftă” (2 Timotei 3:1, 6). Cultura larg răspândită de azi face ca femeile, deseori, să arate ușuratețe, nefirești, lipsite de minte și de putere. Le transformă în obiecte și le disprețuiește iar apoi, sugerează că sunt capabile să-și lase amprenta asupra omenirii numai prin seducție – mesajul periculos cel mai ușor de răspândit pe care adeversarul îl trimite femeilor despre ele însele.

Și așa, dragile mele tinere fete, vă îndemn din toată inima să nu țineți cont de cultura contemporană în ceea ce privește modelele pe care le urmați și mentorii voștri. Vă rog, priviți la mame-

le voastre credincioase când alegeți un model de urmat. Modelați-vă după *ele*, nu după celebritățile ale căror standarde nu sunt standardele Domnului și ale căror valori pot să nu reflecte o perspectivă eternă. Priviți la mama voastră. Învățați din tăria ei, din curajul ei și din credința ei. Ascultați-o. Poate că nu este o expertă la trimis mesaje pe telefonul celular; poate că nu a avut niciodată o pagină pe Facebook. Dar când e vorba despre probleme de inimă și despre lucrurile Domnului, ea este o comoară de cunoaștere. Pe măsură ce se apropie timpul pentru căsătorie și maternitate, ea va fi cea mai mare sursă de înțelepciune pentru voi. Nicio persoană de pe pământ nu vă iubește în același fel sau nu este doritoare să sacrifice atât de mult ca să vă încurajeze și să vă ajute să găsiți fericirea – în această viață și pentru totdeauna.

Iubiți-vă mama, tinerele mele surori. Respectați-o. Ascultați-o. Încredeți-vă în ea. Are cele mai bune intenții. Are grijă de siguranța și fericirea voastră eternă. Așa că, fiți bună cu ea. Fiți răbdătoare cu imperfecțiunile ei, pentru că le are. Noi, toți, suntem imperfecți.

Acum, aș vrea să împărtășesc câteva idei cu dumneavoastră, dragi mame, despre rolul special pe care îl jucați în viețile fiicelor dumneavoastră. Avem o prietenă de familie care călătorește deseori cu membrii familiei ei extinse. Prima ei observație, după fiecare călătorie, se referă la faptul că tinerele fete se comportă foarte asemănător cu mamele lor. Dacă mamele sunt chibzuite, la fel sunt și fiicele lor. Dacă mamele sunt modeste, la fel sunt și fetele. Dacă mamele poartă șlapi și alte haine neglijente la adunarea de împărtașanie, la fel fac și fiicele lor. Dragi mame, exemplul vostru este extrem de important pentru fiicele dumneavoastră – chiar dacă ele nu recunosc.

De-a lungul istoriei omenirii, femeile au propovăduit întotdeauna valorile morale. Această instruire începe în leagăn și continuă tot timpul vieții copiilor lor. Astăzi, societatea noastră este bombardată de mesaje despre calitatea de femeie și de mamă care sunt periculoase și dăunătoare de rele. Urmarea acestor mesaje le poate duce pe fiicele dumneavoastră pe drumul păcatului și al autodistrugerii. Fiicele dumneavoastră

nu pot să înțeleagă aceasta, dacă nu le spuneți – sau și mai bine, dacă nu le arătați cum să facă alegeri bune. Ca mame în Israel, dumneavoastră sunteți prima linie de apărare a fiicelor dumneavoastră împotriva capcanelor lumii.

Acum, dragi mame, înțeleg că, uneori, copiii noștri par să nu dea atenție lecțiilor pe care încercăm să-i învățăm. Credeți-mă, am văzut acea privire indiferentă în ochii adolescenților chiar atunci când începeți să spuneți ceea ce considerați că este cea mai bună parte din instruirea voastră. Permiteți-mi să vă asigur că, deși credeți că fiica dumneavoastră nu ascultă ceea ce spuneți, ea totuși învață de la dumneavoastră atunci când vă urmărește să vadă dacă faptele dumneavoastră se potrivesc cu ceea ce spuneți. Așa cum se crede că a spus Waldo Emerson: „Lucrurile pe care le faci vorbesc așa de tare, încât nu aud ceea ce spui” (vezi Ralph Keyes, *The Quote Verifier* [2006], p. 56).

Învățați-vă fiicele să găsească bucurie în îngrijirea copiilor. Acesta este domeniul în care dragostea și talentele lor pot avea cea mai mare semnificație eternă. În acest context, luați în considerare sfatul președintelui Harold B. Lee, care a spus că „cea mai importantă... muncă pe care o veți face vreodată va fi între pereții propriului vostru

cămin” (*Teachings of Presidents of the Church: Harold B. Lee*, [2000], p. 134). Aceasta este adevărat pentru noi, toți, desigur, dar este și mai adevărat când luăm în considerare relația dintre mame și fiice.

Dragi mame, învățați-vă fiicele că o fiică credincioasă a lui Dumnezeu evită tentația de a bârfi sau de a judeca pe altcineva. Într-o cuvântare adresată Societății de Alinare din Nauvoo, profesorul Joseph a sfătuit: „Limba este un rău care nu se poate înfrâna – nu vorbiți despre lucruri neimportante” (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph Smith* [2007], p. 455).

În ultimii ani, au existat o mulțime de articole, cărți și filme despre femei și fete care bârfesc și care sunt „rele”. Satana încearcă totdeauna să submineze cel mai prețios element al naturii divine a femeii – calitatea naturală de a îngriji copii.

O fiică învață cum să-i îngrijească pe copii, fiind îngrijită în cadrul unei relații mamă-fiică. Ea este iubită. Este învățată și experimentează direct ce simte când are pe cineva care se îngrijește de ea îndeajuns încât s-o corecteze, în timp ce continuă s-o încurajeze și să creadă în ea în același timp.

Amintiți-vă, dragi surori, Dumnezeu este sursa întregii puteri morale și spirituale. Obținem acces la acea putere

intrând în legăminte cu El și ținând acele legăminte. Dragi mame, învățați-vă fiicele importanța de a face legăminte și, apoi, arătați-le cum să păstreze acele legăminte în așa fel, încât să dozească să trăiască demne de a merge la templu.

În lumea de azi, aceasta înseamnă să le vorbiți fiicelor dumneavoastră despre problemele sexuale. Fiicele, precum și fiii voștri au crescut într-o lume care îmbrățișează în mod deschis promiscuitatea timpurie, nepăsătoare și lipsită de gândire. Femei lipsite de modestie, de castitate sunt considerate fermecătoare și prea adesea sărbătorite și luate drept model. Cu toate că există pași pe care-i putem face în căminele și familiile noastre pentru a minimaliza expunerea la aceste elemente lipsite de gust ale vieții contemporane, fiicele dumneavoastră nu vor putea evita în întregime mesajele sexuale zgomotoase și ispitele care le înconjoară. Trebuie să aveți discuții dese, deschise, în timpul cărora să vă învățați fiicele adevărul despre aceste probleme.

De exemplu, ele trebuie să înțeleagă că, atunci când poartă haine care sunt prea strâmte, prea scurte sau prea decoltate, nu numai că pot trimite mesaje greșite tinerilor băieți cu care se împrietenesc, dar ele, de asemenea, perpetuează în propriile lor minți ideea falsă că valoarea unei femei depinde numai de puterea ei de seducție trupească. Acest lucru niciodată nu a fost și nu va fi inclus în definiția corectă a unei fiice credincioase a lui Dumnezeu. Ele au nevoie să audă aceasta – în mod clar și repetat – de pe buzele voastre și au nevoie să o vadă modelată corect și consecvent în propriile dumneavoastră standarde personale de îmbrăcăminte, îngrijire și trăire modestă.

Toți tinerii vor fi mai doritori să facă și să țină legăminte dacă învață cum să recunoască prezența și glasul Spiritului.

Învățați-vă fiicele despre lucrurile Spiritului. Îndrumați-le spre scripturi. Furnizați-le experiențe care le vor ajuta să prețuiască binecuvântările puterii preoției în viețile lor. Ținând legămintele vor învăța să audă glasul Domnului și să primească revelație personală. Dumnezeu va auzi cu adevărat și va răspunde la rugăciunile lor. Tema comună pentru anul 2010 este valabilă pentru tinerii noștri precum și pentru noi, toți: „Întărește-te și îmbărbătează-te; nu te înpăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face” (Iosua 1:9). Aceasta le va conduce cu siguranță către binecuvântările Casei Domnului.

Asigurați-vă că ele știu că ținerea legămintelor este drumul cel mai sigur către fericirea eternă. Și, dacă este nevoie, învățați-le cum să se pocăiască și cum să rămână pure și demne.

Acum, dacă aceasta vă sună cunoscut, dragi frați și surori, este din cauză că de trei conferințe la rând m-am adresat părinților și copiilor lor. În aprilie, anul trecut, am încurajat tinerii să „învețe lecții din trecut”. Citez din acea cuvântare: „Când sunteți dornici să ascultați și să învățați, unele dintre învățăturile cele mai pline de înțeles ale vieții vin de la cei care au fost născuți înaintea dumneavoastră... Cu mult mai bună va fi viața dumneavoastră dacă veți urma exemplul nobil al urmașilor credincioși ai lui Hristos” („Să învățăm lecții din trecut”, *Liabona*, mai 2009, p. 31, 33).

În octombrie, anul trecut, m-am adresat taților și fiilor la adunarea preoției iar azi m-am adresat mai mult mamelor și fiicelor. În fiecare caz mesajul meu a fost diferit, dar asemănător. Sper că ascultați și vedeți un tipar și auziți un mesaj neclintit, consecvent care este esențial în aceste zile din urmă – chiar critic – că

părinții și copiii ascultă și învață unii de la alții. Lucrurile despre care am vorbit nu sunt doar concepte imaginare. Ele sunt esența, centrul planului lui Dumnezeu pentru fericirea și pacea noastră eternă.

Biserica va ajuta oriunde vom putea. Suntem aici pentru a vă ajuta și a vă susține pe dumneavoastră, părinți și copii. Dar căminul este locul cel mai important pentru a pregăti tinerii de azi ca să conducă familiile și Biserica de mâine. Este responsabilitatea fiecăruia dintre noi, în calitate de tați și de mame, să facem tot ce putem pentru a-i pregăti pe tinerii noștri să fie credincioși, femei și bărbați neprihăniți. Căminul este locul unde trebuie să predicăm Evanghelia prin precepte și prin exemple.

Închei sfatul meu cu acest rezumat profetic din scrierile președintelui Joseph F. Smith: „Asociațiile noastre [familiale] nu sunt intenționate

exclusiv pentru această viață, pentru acest timp, diferențiindu-l de eternitate. Trăim pentru timp și toată eternitatea. Formăm asociații și relații pentru această viață și pentru toată eternitatea... Cine, în afară de sfinții din zilele din urmă, meditează la gândul că dincolo de mormânt vom continua să existăm în organizații de familie? tata, mama, copiii recunoscându-se unul pe altul... această organizație de familie fiind o unitate în marea și perfecta organizare a lucrării lui Dumnezeu și totul destinat să continue în tot timpul și în eternitate?” (*Teachings: Joseph F. Smith*, p.385, 386.)

Fie ca Dumnezeu să ne binecuvânteze să ne învățăm, să ne îngrijim și să ne pregătim unul pe altul între pereții căminelor noastre pentru marea lucrare care trebuie făcută de noi, toți, acum și în viitor, este rugăciunea mea, în numele Domnului Isus Hristos, amin. ■